

[Boligministeren.]

kutymer for, om køber eller sælger skal betale mæglersalær. Inden for lejeområdet er kutymen den, at udlejeren må betale, når det er vanskeligt at udleje, og lejeren, når der er knaphed på udlejningsmuligheder.

Jeg vil gerne konkludere med at sige, at på baggrund af den kritik af udlejningstaksterne, som tid efter anden kommer til udtryk, også med anledning af det spørgsmål, som her er stillet, og i øvrigt den henvendelse, som er kommet fra denne forening af boligudlejningskontorer, vil jeg nærmere undersøge, hvordan forholdene er på dette område, om de kan skønnes at være rimelige.

Søren B. Jørgensen: Jeg takker selvfølgelig ministeren, fordi ministeren nu vil undersøge, om der er mulighed for ændringer.

Må jeg i denne forbindelse pege på, om ikke det var rimeligt, at det blev et folkevalgt organ og ikke en embedsmand, der fastsatte taksten. Må jeg tillade mig at pege på f. eks. boliganvisningsudvalget, eller hvorfor ikke det høje ting, der jo lovgiver på så mange områder? Jeg ville ikke have spormod, om man fastsatte en procent af den årlige leje, men at der så blev fastsat en overgrænse i kroner og øre for, hvor meget man kunne tage.

Endvidere: når en bygherre overlader en række lejligheder til et udlejningskontor, er det for at slippe for noget besvær. Derfor er det vel ikke mere end rimeligt, om ejeren kom til at betale halvdelen af det salær, der her betales.

Men jeg takker ministeren for svaret. Jeg håber, vi inden længe får en ændring af disse forhold.

Boligministeren (Hastrup): Må jeg sige, at nu må vi jo først foretage denne undersøgelse og se, hvilket resultat den giver. På forhånd at binde mig til, at det udelukkende skal være folkevalgte organer, der fastsætter taksterne, det vil jeg nødig, for det kan jo føre til, at disse takster fastsættes efter politiske kriterier mere end måske efter rent

saglige kriterier. Også dette kan naturligvis inddrages under overvejelserne, men i givet fald kræver det en lovændring. Hvis man derimod nøjes med undersøgelsen og så på grundlag af undersøgelserne fandt ud af, hvilke retningslinjer man skulle arbejde efter, havde man ikke behov for lovændringer og kunne derfor måske komme noget hurtigere igennem med en ændring på dette område.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Hanne Reintoft* til arbejdsministeren:

„Finder ministeren det rimeligt, at man ved udbetaling af understøttelse til ledige medlemmer af en arbejdsløshedskasse fradrager et vist beløb, hvis disse medlemmer på grund af et handicap er tilkendt og modtager invaliditetsydelse i henhold til lov om invalidepension?“

Hanne Reintoft: Jeg har erfaret, at man fradrager en ret betydelig del af visse menneskers arbejdsløshedstøttelse, helt op til understøttelsen for én dag om ugen, når disse mennesker er handicappede og på grund af dette handicap får invaliditetsydelse for at opveje de ekstraudgifter, der er forbundet med at være arbejdende og ikke pensioneret. Disse mennesker har ofte måttet arrangere sig på mere udgiftskrævende måde end helt raske medborgere og er i forvejen ekstra hårdt ramt af ledighed netop på grund af deres dyre tilværelse. Samtidig må vi se i øjnene, at de kan rammes af den langvarige ledighed, fordi de har sværest ved at skaffe sig nyt arbejde.

Det må såvel menneskeligt som samfundsmæssigt skønnes absolut uhensigtsmæssigt at ramme dem så hårdt, at man risikerer at sænke deres erhvervsevne yderligere. Økonomiske vanskeligheder vil altid indebære faren for at sætte en social deroute i gang, og jeg er også vidende om, at der blandt ikkehandicappede kolleger har været megen utilfredshed med den pågældende ordning, som ud fra et almenmenneskeligt synspunkt forekommer urimelig.